

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1942/2023
04.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Дамљановић, адвокат из ..., против туженог „Први Партизан“ АД Ужице, кога заступа пуномоћник Драгиша Вуковић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2123/22 од 13.02.2023. године, у седници одржаној 04.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2123/22 од 13.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П1 20/22 од 24.03.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено као незаконито решење туженог број ../17 од 12.07.2017. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад и распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми и радној способности. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 139.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2123/22 од 13.02.2023. године, по одржаној главној расправи, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду број ../17 од 12.07.2017. године и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми и радној способности. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом наканди трошкове парничног поступка у износу од 105.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП, „Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неосновани су ревизијски наводи да је другостепени суд учинио битну повреду из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП јер је другостепени суд чињенично стање утврдио на основу доказа изведених на главној расправи.

Према утврђеном чињеничном стању, у поступку (у расправи) пред другостепеним судом утврђено је тужилац је био у радном односу код туженог на основу уговора о раду број ../16 од 01.01.2016. године, а према анексу број 2 овог уговора од 01.05.2017. године, распоређен је на послове „...“ послови II групе сложености у погону за производњу Побијеним решењем туженог број ../17 од 12.07.2017. године, престао му је радни однос отказом уговора о раду због непоштовања радне дисциплине и повреде радне обавезе на основу члана 179. став 3. тачка 4, члана 114. став 3. тачка 4. Колективног уговора туженог и члана 4. став 1. Правилника о провери запослених да ли су под утицајем алкохола од 07.09.2009. године, због тога што је 11.05.2017. године у 22.35 часова, приликом провере у складу са Правилником о провери запослених да ли су под утицајем алкохола утврђено да је тужилац имао 0,45% алкохола у организму. Из уверења о оверавању мерила од 23.09.2016. године, издатог од Министарства привреде РС, Дирекције за мере и драгоцене метале, утврђено је да мерило испуњава метеоролошке услове прописане Правилником о етилометрима. Пре отказа уговора о раду тужиоцу је достављено упозорење о постојању разлога за отказ 26.05.2017. године, на које се тужилац писмено изјаснио 08.06.2017. године и у изјави је навео да су чињенице наведене у записнику о контроли алкохолисаности истините и да је свестан какву је грешку направио и да је спреман да прихвати све санкције осим отказа уговора о раду.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је применом члана 179. став 3. тачка 4. Закона о раду усвојио тужбени захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду и враћање на рад, налазећи да тужени није доказао да је чињеница да је тужилац био под дејством алкохола за време радног времена код туженог, имала или могла имати утицај на обављање посла и закључио да није наступио основ за престанак радног односа тужиоца отказом уговора о раду.

Другостепени суд је извео супротан закључак о примени материјалног права, па је укинуо првостепену пресуду и одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду и за враћање на рад, налазећи да је тужилац одговоран за непоштовање радне дисциплине које му се побијаним решењем о отказу уговора о раду ставља на терет, с`обзиром на то је код тужиоца 11.05.2017. године у 22.35 часова утврђено постојање алкохола од 0,45% у организму чиме је прешао горњу границу алкохолемије од 0.30% прописану Праилником о забрани употребе алкохола код туженог која представља повреду радне дисциплине за коју се изриче мера престанка радног односа. Због тога су по оцени другостепеног суда испуњени услови прописани чланом 179. став 3. тачка 4. Закона о раду за отказ уговора о раду због непоштовања радне дисциплине.

Нису основани наводи ревизије којима се указује на погрешну примену материјалног права.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 4. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05... 95/18) прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом због доласка на рад под дејством алкохола или других опојних средстава односно употребе алкохола или других опојних средстава у току радног времена које има или може имати утицај на обављање посла.

Одредбом члана 114. став 3. тачка 4. Колективног уговора код туженог од 12.04.2017. године, прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину због доласка на рад под дејством алкохола или других опојних средстава односно употреба алкохола или других опојних средстава у току радног времена, који има или може да има утицај на обављање посла.

Правилником о забрани употребе алкохола код туженог број 39-12/13-1 од 20.12.2013. године, прописано је чланом 2. да ће се сматрати да је под дејством алкохола запослени код кога се алкометром утврди присуство алкохола у организму у количини већој од 0,00‰ чланом 3. истог Правилника прописано је да запослени под дејством алкохола и других средстава зависности не сме започети односно наставити рад, нити за време рада користити алкохол или друга средства зависности и не сме уносити алкохол или друга зависности у друштво. Чланом 4. став 1. прописано је да запослени код кога се алкотестирањем утврди присуство алкохола у организму у количини већој од 0,30‰ генерални директор доноси решење о отказу уговора о раду. Чланом 15. Правилника прописано је да ако запослени који је подвргнут контроли да ли је под дејством алкохола имао примедбе на резултат алкотеста исправност алкометра или на начин примене алкометра може да тражи о свом трошку хитан контролни преглед у најближој здравственој установи, а сходно члану 16. када се утврди да је запослени под дејством алкохола непосредни руководилац у организационој целини који тај запослени припада, дужан је да таквог запосленог одмах привремено удаљи са радног места и неће имати накнаду зараде за тај дан а ставом 2. прописано је да је непосредни руководилац дужан да против запосленог покрене потсупак у складу са Законом о раду, колективним уговором, уговором о раду и овим правилником.

Имајући у виду чињеницу да је тужилац био упознат са напред наведеним одредбама Колективног уговора и Правилника о забрани употребе алкохола код туженог, којим се под непоштовањем радне дисциплине због ког се запосленом може отказати уговор о раду сматра присуство алкохола у организму у количини већој од 0,30‰, а да је код тужиоца приликом обављања посла дана 11.05.2017. године у 22.35 часова, приликом алкотестирања утврђено постојање алкохола у крви у количини од 0,45‰ у организму чиме је превазишо горњу границу алкохемије од 0,30‰ прописану наведеним Правилником о забрани употребе алкохола код туженог (присуство алкохола код тужиоца утврђено је у складу са наведеним правилником, исправним уређајем на прописани начин) на који начин се он понашао супротно захтевима туженог (што је тужилац сам потврдио у изјашњењу од 08.06.2017. године) то је настао основ за отказ уговора о раду у смислу члана 179. став 3. тачка 4. Закона о раду како је то правилно закључио и другостепени суд, а ревизијом се неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Супротно наводима ревизије правилно је другостепени суд закључио да је у конкретном случају наступио отказни разлог из члана 179. став 3. тачка 4. Закона о раду у вези члана 114. став 3. тачка 4. Колективног уговора туженог и члана 4. став 1. Правилника о забрани употребе алкохола код туженог, у ситуацији утврђеног присуства алкохола у крви тужиоца као запосленог (у количини већој од 0,30‰, у ком случају генерални директор, доноси решење о отказу уговора о раду), у току његовог радног времена, односно због доласка на рад у напитом стању или опијања у току рада, због чега је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Није основан ревизијски навод тужиоца да у конкретној ситуацији није било поновљене употребе алкохола, као и да није утврђено да је присуство алкохола у организму тужиоца имало утицаја на обављање посла, због чега по њему нема непоштовања радне дисциплине као отказног разлога из члана 179. став 3. тачка 4. Закона о раду, с обзиром на то да је могућност изрицања дисциплинске мере предвиђена у ситуацији када је код запосленог алкотестирањем утврђено присуство алкохола у организму у количини до 0,30‰, (члан 4. став 2. Правилника о забрани употребе алкохола код туженог) а што овде није случај.

Имајући у виду да је тужиоцу уговор о раду законито отказан неоснован је његов захтев за реинтеграцију у смислу члана 191. став 1. Закона о раду.

Осталим наводима ревизије се оспорава утврђено чињенично стање, што није дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Правилна је одлука о трошковима парничног поступка донета на основу чланова 153. став 1., 154. став 2. и 165. став 2. ЗПП.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић